

Sveavägen 59
Box 350, SE-101 26 Stockholm, Sweden

Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter
The Swedish federation for Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Rights
Member of The International Lesbian, Gay, Bisexual, Transgender and
Intersex Association (ILGA)

Förbundskansli
+46 8 50 162 900
forbund@rfsl.se

RFSL Info & Media AB
+46 8 50 162 910
komut@rfsl.se
www.rfsl.se

Fax
+46 8 50 162 999

Webb
www.rfsl.se

Stockholm, 2010-10- 25

Förbud mot köp av sexuell tjänst. En utvärdering 1999-2008, SOU 2010:49.

RFSL (Riksförbundet för homosexuellas, bisexuellas och transpersoners rättigheter) lämnar härmed sitt yttrande över betänkandet *Förbud mot köp av sexuell tjänst. En utvärdering 1999-2008* SOU 2010:49.

Sammanfattning och grundläggande ställningstaganden

I RFSL:s principprogram (antaget 2005) konstateras att RFSL inte anser att kriminaliserande lagstiftning är en lösning på de problem som finns inom prostitution, till exempel till följd av ekonomiskt, fysiskt, socialt eller psykosocialt tvång. RFSL förordar istället en utveckling av det sociala arbetet inom området och ett aktivt motverkande av den sociala exkluderingen av dem som säljer sexuella tjänster.

Den nuvarande lagstiftningen om förbud mot köp av sexuell tjänst vilar på en analys av prostitution ur ett könsmaktsperspektiv, där prostitution ses som ett exempel på mäns sexualiserade våld mot kvinnor. Lagen utgår från en heteronormativ förståelse av prostitution som exkluderar en stor majoritet av de personer som tillhör gruppen hbt-personer som säljer och/eller köper sexuella tjänster. Lagen bidrar därmed till att förenkla bilden av prostitution i Sverige idag, vilket i förlängningen bland annat kan leda till ökade svårigheter för personer som söker hjälp att få denna hjälp, om de inte passar in i den analys som ligger till grund för lagen. Lagen, och nu också utvärderingen, har också den grundläggande ståndpunkten att det inte går att skilja mellan ofrivillig prostitution, inklusive trafficking, och frivillig sådan. Med denna utgångspunkt blir exempelvis ett empowerment-perspektiv när det gäller stöd till människor som säljer sexuella tjänster omöjligt.

En utvärdering av den rådande lagen är självklart något som RFSL välkomnar. Dock är den här föreliggande utvärderingen vare sig oberoende eller inkluderande och dess förslag därför svåra att ta ställning till. Det är inte heller möjligt att utifrån denna utvärdering göra någon eventuell omvärdering av RFSL:s tidigare kritiska ställningstagande gällande kriminalisering av köp av

sexuella tjänster.

För RFSL är risken för negativ inverkan på skadereducerande insatser ett starkt argument mot lagstiftning. Ur ett hivpreventionsperspektiv finns många invändningar mot kriminalisering. Vi har kännedom om flera exempel på hivpreventiva insatser riktade till köpare av sexuella tjänster som stoppats med hänvisning till lagen. Detta är djupt oroande. Problematiken med kriminaliserande lagstiftning har också vid ett flertal tillfällen uppmärksammats av FN:s organ för frågor som rör hiv och aids, UNAIDS.

Ett flertal av de förslag som utvärderingen lägger fram anser RFSL att det inte är möjligt att ta ställning till, givet att utvärderingen inte är utförd på ett tillfredställande sätt.

RFSL ställer sig dock positiva till inrättandet av ett nationellt kunskapscentrum mot prostitution och människohandel, med den viktiga skillnaden att vi anser att det är centralt att ett sådant center har ett brett, icke-ideologiskt styrt anslag i sitt arbete och att detta också ska synas i dess namn.

RFSL vill också uppmana regeringen att tillsätta en ny utvärdering av lagen, en utvärdering med ett förutsättningslöst uppdrag som förmår se till frågans komplexitet och också respektera de uppfattningar som förs fram av människor som har egna erfarenheter av att sälja sexuella tjänster.

RFSL anser att en sådan ny utredning borde utreda möjligheten att ge stöd till organisationer som drivs av och för sexarbetare. I linje med bland annat FN:s organ för frågor som rör hiv och aids, UNAIDS, anser RFSL att det är centralt att människor som själva berörs av lagstiftningar och andra åtgärder som har betydelse för det hivpreventiva arbetet, involveras i arbetet med att utvärdera och se över dem.

Bristande redovisning av metod och referenser

En oberoende utredning kan inte ha som utgångspunkt att köp av sexuella tjänster skall vara kriminaliserat. Detta medför en stor risk för att underlaget blir tendentiöst och underbygger en redan färdig argumentation istället för att förutsättningslöst utreda frågan. Den här föreliggande utredningen har haft just en sådan utgångspunkt och kan därför inte anses vara objektiv.

Utredningens vetenskapliga metod är mycket bristfällig. Utredaren konstaterar själv: "De empiriska undersökningar som genomförts har i vissa fall haft begränsad omfattning och det förekommer olika arbetssätt, metoder och syften. Bland annat mot den bakgrunden kan det ibland finnas skäl att tolka resultaten med försiktighet." (s. 18) Trots detta anser utredaren ändå att det går att dra slutsatsen "att utredningen kan ge en så tydlig bild som det i dag är

möjligt att åstadkomma.” (s. 18) RFSL ställer sig mycket frågande till om detta verkligen är en rimlig slutsats.

I utredningen redogörs inte för vilken metod som använts, källhänvisningar förekommer sparsamt och ibland beskrivs personer och organisationer som utredaren varit i kontakt med som en källa. Det finns ingen källkritisk diskussion och det är därmed svårt att gradera den vetenskapliga evidensen i materialet.

Utredningen utgår till stor del från information och kunskap om gatuprostitution som sker öppet på gatan. Denna form har troligtvis som utredaren menar minskat men RFSL har genom sitt uppdrag (åtgärd 33 i handlingsplan mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål, Skr. 2007/08:167) sett att det finns en omfattande marknad av sexsäljande mellan män och bland ungdomar på internet. Med anledning av detta är fokus på enbart kvinnor i gatuprostitution problematisk.

Slutsatserna i rapporten har inte en förankring i den redovisade forskningen, utan tenderar ibland att vara mer som spekulationer. Ett av de främsta exemplen på detta är slutsatsen att prostitutionen har minskat som en direkt följd av förbudet mot köp av sexuell tjänst.

Lagstiftningens ideologiska förankring leder till exkludering av hbt-personer

I den nästan 300 sidor långa utredningen nämns ”hbt” på fyra olika ställen (s. 126, 116 och 150). Detta kan med stor sannolikhet vara en effekt av lagstiftningens ideologiska förankring; personer som inte överensstämmer med tanken om kvinnliga säljare respektive manliga köpare exkluderas.

Sexköpslagen har sitt ursprung i Kvinnofridspropositionen och hämtar sin ideologiska grund ur ett könsmaktsperspektiv där prostitution är en form av mäns våld mot kvinnor. Utredningen konstaterar att:

”Enligt den syn på sexhandeln som ligger till grund för svensk jämställdhetspolitik är sexhandeln således en form av manligt våld mot kvinnor och ett av de mer extrema uttrycken för en ojämlikhet som tar sig uttryck i att män kan köpa och utnyttja kvinnor och barn och behandla dem som varor.” (SOU 2010:49, s. 55)

Könsmaktsperspektivet är viktigt att belysa då det bidrar till att synliggöra strukturella maktskillnader mellan kvinnor och män som grupp, som exempelvis mäns våld mot kvinnor. En problematik uppstår dock när *all* prostitution definieras som just mäns våld mot kvinnor, då prostitution i sig innefattar andra aktörer än kvinnor som säljer sex. Könsmaktsperspektivet

bidrar till en snäv förståelse av personer som köper och säljer sexuella tjänster. En effekt har blivit att målgruppen homo- och bisexuella kvinnor och män samt transpersoner oavsett sexuell identitet exkluderas.

Trots lagstiftningens fokus på kvinnor som säljer sexuella tjänster återfinns ingen redogörelse av homo- och bisexuella kvinnor i utvärderingen. Genom en heterosexuell (heteronormativ) förståelse av sex mot ersättning osynliggörs kvinnors sexualitet, oavsett om den har någon avgörande betydelse eller ej för deras situation. Vidare osynliggörs bland annat män som säljer, kvinnor som köper samt transpersoner som köper/säljer sexuella tjänster.

Bristande särskiljning mellan frivillig och ofrivillig prostitution

Det finns en sammanblandning av begrepp i utredningen där sex mot ersättning mellan samtyckande vuxna jämförs med trafficking för sexuella ändamål. Vi anser att det måste gå att särskilja mellan trafficking som innebär bland annat tvång, utnyttjande och exploatering av människors utsatta levnadssituation och sexuella handlingar mellan två eller flera samtyckande parter. Att inte göra denna särskiljning blir i förlängningen en kränkning av de personer som är offer för trafficking. Är deras situation jämförbar med den situation som en person som själv valt att sälja sex befinner sig i?

Det finns självfallet en stor gråzon där det inte går att hävda frivillighet på grund av exempelvis missbruk eller annan socialt utsatt position, men trots denna glidande skala måste särskiljandet ändå vara möjligt att göra. Anledningen till att det inte blir möjligt för utvärderingen är dess ideologiska utgångspunkt som menar att det inte är relevant att skilja mellan frivillig och ofrivillig prostitution. Premissen till den utgångspunkten är alltså att ingen person, någonsin, under några omständigheter kan ha sex mot ersättning av egen fri vilja. RFSL ställer sig frågande till den analysen.

Vi har i den studie vi genomfört inom ramen för vårt regeringsuppdrag intervjuat personer som nu aktivt säljer sex och också personer som slutat sälja sexuella tjänster sedan ett antal år tillbaka. I båda dessa grupper finns personer som uppger att det skett helt frivilligt och utan någon form av tvång. I ett demokratiskt samhälle måste människors egna utsagor tas på allvar och en ökad komplexitet i frågan måste få finnas. Vi vet att många sexsäljare far illa på olika sätt och det är naturligtvis ytterst prioriterat att hjälpa dessa, men att förneka att det finns gradskillnader och skilda kontexter skapar låg trovärdighet. Det går exempelvis inte att dra generella slutsatser om hela fenomenet prostitution utifrån grupper av hjälpsökande.

Bristfällig redogörelse av män som säljer sex

Utredaren konstaterar att vi inte vet ”... så mycket om män som tillhandahåller sexuella tjänster och om ungdomar som utnyttjas i prostitution” (s. 18).

Anledningen anges vara att genomförda insatser och tillgänglig kunskap utgår från en traditionell syn på prostitution som i huvudsak avsett ”heterosexuell prostitution med kvinnor” som säljer sex till män.

Utredningen ägnar en dryg halvsida åt ”Män som utnyttjas i prostitutionen” (s. 115) och refererar 1993 års prostitutionsutredning som menar att den är mindre förekommande än ”heterosexuell prostitution” och mindre synlig (ursprungligen från Borg et.al., 1981). Sistnämnda mening har även reviderats från sitt ursprung, som även menar att ”homosexuell prostitution” (mellan män) inte är fullt lika nedbrytbar som ”heterosexuell prostitution”. Enligt vår mening är detta att förvanska tidigare forskning. Om referensen hade varit fullständig hade beskrivningen blivit motsägelsefull i relation till rubriken som omnämner männen som utnyttjade. Detta sätt att omnämna män som säljer sex kan uppfattas vara relativt nytt, då tidigare uppfattning har varit att detta inte anses vara något större problem. Det ger en fingervisning om en diskursförändring i ”talet” om män som säljer sex. Hur utredaren kommit fram till denna förändring redogörs det inte för. RFSL betraktar detta som ytterligare ett exempel på hur ideologi tillåtit styra utvärderingen.

Det ringa utrymme som behandlar ”Män som utnyttjas i prostitutionen” anser vi, med tanke på den kunskap som i viss utsträckning finns tillgänglig, vara en otillräcklig redogörelse. RFSL instämmer i att kunskap om män som tillhandahåller sexuella tjänster återfinns i långt mindre utsträckning än kunskap om ”heterosexuell prostitution”. Utvärderingen utelämnar dock befintlig kunskap om män som har sex mot ersättning, och slår istället endast återigen bara fast okunskapen om målgruppen.

Studien *sexmänsäljer.se/x – nöje blir till funktion* (Eriksson, Knutagård, 2005) redogör utvärderingen inte för, trots att detta är en av få svenska studier som specifikt fokuserar på män som säljer sex.

Att en statlig offentlig utredning utelämnar tillgänglig forskning om en målgrupp, som det flera gånger har efterfrågats kunskap om i olika utredningar och rapporter anser vi vara anmärkningsvärt. Detta är att reproducera en föreställning av män som säljer sex som osynliga – istället för att bidra till att minska osynlighöret.

Märklig skildring av attityder hos och omfattning av ungdomar som har sex mot ersättning

I utredningens sammanfattning konstateras att ”stödet för kriminalisering är störst bland unga” och ”kan förväntas komma att bestå” (s.21). Vi vill hävda att denna slutsats är motsägelsefull då utredningen refererar

Ungdomsstyrelsens ungdomsenkät som visar på ungdomars alltmer generella liberala attityd gentemot sex mot ersättning (s.116). En knapp fjärdedel kan acceptera att någon annan utför sexuella tjänster mot betalning, vilket måste

tolkas som en liberal inställning till sex mot ersättning (Ungdomsstyrelsen, s. 76).

Ungdomsstyrelsens enkätundersökning som refereras visar att 1,7 procent av de tillfrågade ungdomarna har erfarenhet av sex mot ersättning. Men i utvärderingen nämns inget om att tjejer och killar i denna enkätundersökning i samma utsträckning har erfarenhet av sex mot ersättning.

Utvärderingen refererar heller inte de studier som visar på en större andel killar än tjejer som har erfarenhet av att ta emot ersättning för sex (Abelsson & Hulusjö, 2008). Dessa resultat återfinns i Ungdomsstyrelsens rapport och har siffror, inhämtade från nordisk kontext, som visar på att nästan dubbelt så många killar som tjejer har denna erfarenhet.

Utvärderingen refererar ytterligare en studie från Ungdomsstyrelsen som visar att hbt-ungdomar som har fått ersättning för sex i högre utsträckning har sämre psykisk hälsa än övriga hbt-ungdomar. Detta är utvärderingens enda redogörelse för situationen för målgruppen hbt-ungdomar (s. 116). Att ytterligare kunskap om hbt-ungdomar från Ungdomsstyrelsens rapport utelämnas finner vi problematiskt, då utredaren påpekat att hbt-personer sällan nämns inom prostitutionsfältet. Resultat som visar på en större erfarenhet av att sälja sex bland unga hbt-personer än icke hbt-personer utelämnas, liksom informationen om att särskilt transpersoner i signifikant högre grad än icke-transpersoner har sålt sex.

På ett flertal ställen lyfter utredningen upp yrkesverksamma som möter ungdomar som en viktig målgrupp när det gäller kompetenshöjande insatser. I relation till dessa insatser omnämner dock utredaren inte behov av hbt-kompetens, trots att kunskapen om hbt-målgruppen uppges vara eftersatt.

Att utvärderingen inte nämner omfattningen av hbt-ungdomars erfarenhet av sex mot ersättning i jämförelse med icke-hbt-ungdomars, och inte heller studier som visar på att unga killar i högre grad än unga tjejer har denna erfarenhet finner vi anmärkningsvärt. Utredaren nöjer sig med att konstatera att sådan kunskap är eftersträvansvärd, men uppmärksammar inte resultaten av de studier som faktiskt finns. Detta bidrar kraftigt till vårt intryck av utvärderingen som heteronormativ och ideologiskt styrd.

Endast viss erfarenhetsinsamlad empiri lyfts

Utvärderingen inkluderar viss kunskap inhämtad från personer med erfarenhet av sex mot ersättning. Utvärderaren konstaterar att arbetet bland annat ”ska utgå från de utsattas behov och situation”. Den refererade empirin säger att de som tagit sig ur prostitutionen är positivt inställda till kriminaliseringen och att de som fortfarande ”utnyttjas” inom prostitution är kritiska till kriminaliseringen. Personer som har erfarenhet av sexarbete ”uppges att

kriminaliseringen förstärkt det sociala stigma det innebär att sälja sex / ... / att de valt att prostituera sig och upplever sig inte vara ofrivilligt utsatta för något." samt att "även om det inte är förbjudet att sälja sex upplever de sig vara jagade av polisen" och att "de upplever sig vara omyndigförklarade i och med att deras handlingar tolereras men deras vilja och val inte respekteras." De menar även att det går att särskilja mellan ofrivillig och frivillig prostitution (s. 129-130).

Efter att ha redogjort för dessa ståndpunkter och trots utgångspunkten att se till de "utnyttjades" situation och behov anses kriminaliseringens negativa effekter enligt utvärderaren vara positiva. Detta menar vi beror av utredningens utgångspunkter och visar att utredningen på ett icke respektfullt vis tar till vara på åsikter från personer från målgruppen.

Utredaren nämner även att, trots direktiven om att lagen om förbud mot köp av sexuell tjänst inte ämnas tas bort, så innefattar "uppgiften att utvärdera tillämpningen och effekterna av förbudet / ... / att göra en kritisk granskning och om kriminaliseringen visar sig inte ha fått avsedd effekt eller om det finns problem när det gäller förbudets tillämpning är det givetvis något som ska redovisas och som kan utgöra skäl att förändra lagstiftningen." (s. 59-60).

RFSL anser att utredaren inte tillräckligt tydligt har redogjort för lagstiftningens negativa effekter och att detta innebär ett osynliggörande av åsikter framförda av personer som har erfarenhet av sex mot ersättning, vilka i förlängningen därmed omyndigförklaras.

Insatserna mot prostitutionen i Sverige avser inte harm reduction

I utredningen framgår att insatser riktade mot prostituerade i Sverige till skillnad från i andra länder inte bygger på harm reduction-tänkandet (skadereducering). I Sverige är syftet ensidigt det att hjälpa personer att komma ur prostitutionen, att sluta sälja sex, eftersom vi i Sverige har tagit ställning för en så kallad nolltolerans mot prostitution. Internationellt sett är skadereducering det mest förekommande arbetssättet. "Nolltoleransen" innebär bland annat att hivpreventivt arbete mot gruppen försvåras då exempelvis kondomutdelning är en åtgärd som ej är tillämplig i Sverige då detta enligt vissa aktörer inte går att förena med principerna om nolltolerans. RFSL anser att det är mycket angeläget att problematisera konflikten mellan nolltolerans och harm reduction. Även om Sverige på ett politiskt strukturellt plan fortsätter att inta ett nolltolerans-förhållningssätt bör detta kunna förenas med skadereducerande arbete mot enskilda individer.

Skadereduktion eller harm reduction är en beteckning på en verksamhet som syftar till att reducera fysiska, psykiska och sociala skadeverkningar även om man finner handlingen som potentiellt orsakar dessa skador problematisk. Det

framgår i utredningen att sexsäljare anser att stigmatisering och marginalisering följer i lagstiftningens spår. Bland annat med anledning av detta är det angeläget att personer som säljer sexuella tjänster ändå får tillgång till och söker myndighetskontakter vid behov av socialtjänstens insatser, sjukvård och hälsokontakter och juridisk/polisiär hjälp. Att säkerställa att detta sker är åtgärder i linje med ett harm reduction-tänkande.

Utredaren uppvisar närmast den totala motsatsen till ett skadereducerande tänkande i sin tolkning att det måste betraktas som positivt sett utifrån perspektivet att lagens syfte är att bekämpa prostitution, att sexsäljare uppger att stigmat att sälja sex förstärkts och att de känner sig omyndigförklarade (s. 129-130). I våra kontakter med sexsäljare har dessa uppgett att stigmat är en anledning till att personer väljer att inte prata om att de säljer sex exempelvis vid testning av hiv/STI. Att förstärka stigmat kommer alltså att försämra möjligheterna att nå personer som säljer sexuella tjänster, och att genomföra skadereducerande insatser.

Flera delstudier inom RFSL:s uppdrag till regeringen visar att de hivpreventiva behoven hos män och transpersoner som säljer sexuella tjänster till män är större än hos gruppen MSM (män som har sex med män) generellt. Exempelvis hade 38,5 procent av männen som säljer sex aldrig testat sig för någon STI. I den nationella strategin framkommer att ”personer oberoende av kön som utsätts för prostitution och kommersiell sexuell exploatering betraktas i det förebyggande arbetet mot hiv och STI som en riskutsatt grupp”. Detta arbete försvåras mycket genom en strikt tolkad nolltolerans. Ökade hivpreventiva insatser behövs inte minst mot gruppen män som säljer sexuella tjänster till män för att förhindra överföring av hiv. Vi vill framhålla vikten av att hivpreventiva program bör omfatta positiva förebyggande insatser som ger människor som lever med hiv större möjligheter att undvika överföring och tryggt kunna berätta om sin status, i enlighet med rekommendationerna i UNAIDS policybrief (2008).

Bristande redogörelse för sexköp via internet

Utvärderingen hävdar att gatuprostitutionen halverats som en direkt följd av sexköpslagen. Att prostitutionen istället skulle ha flyttat till andra arenor finner utredaren inte troligt. Detta påstående är dåligt underbyggt och tar inte hänsyn till internets komplexa användningsområde. Flera forskare framhåller tvärtom att förhållandena för sexförsäljning genom internet har förändrats på många olika plan. Ingen organisation, forskargrupp eller polismyndighet har dock genomfört någon strukturerad kartläggning av prostitutionens utveckling på internet – alltså saknas underlag för att göra uttalanden som det utvärderaren gör.

I såväl vår studie som i utvärderingen framgår att kontakttagande i syfte att köpa eller sälja sex sker via hemsidor och mötesplatser som saknar anknytning

till pornografi eller sex. Detta omöjliggör en enkel kvantifierande utredning. Mörkertalen är troligtvis stora och de siffror angående antalet berörda människor som lyfts fram i utvärderingen är mycket låga.

I verksamhetsberättelsen för Kompetenscenter för prostitution i Malmö (2009) framgår att det skett en märkbar ökning av personer som säljer sex genom internetkontakter i Öresundsregionen. Försäljningen av sexuella tjänster via internet sker på flera och ständigt föränderliga webbplatser, vilket gör att kunskapen kring de olika grupper som säljer sex på detta sätt generellt är bristfällig i Sverige.

Utvärderingen lyfter i första hand fram och exemplifierar med gatuprostitutionen, trots att denna minskar och sexsäljande via internet kraftigt ökat. Mycket av tidigare forskning är också baserad på studier av personer som säljer och köper sexuella tjänster i gatumiljö. Idag har internet troligtvis den största betydelsen för personer som både köper och säljer sexuella tjänster och forskning måste ta hänsyn till internets komplexitet. Vår studie indikerar också att det kan vara olika grupper som använder gatumiljön respektive internet – på så sätt att personer med större social problematik fortfarande finns på gatan medan andra flyttat in på internet och andra arenor. Vi ställer oss därför kritiska till att dra slutsatser från sexsäljande i gatumiljö och applicera dessa på sexsäljande oavsett arena.

Utredningens förslag till åtgärder

7.2.1 Det är nödvändigt med ett fortsatt och uthålligt socialt arbete

RFSL instämmer i att det är nödvändigt med ett fortsatt och uthålligt socialt arbete. De yrkesgrupper som arbetar med personer som finns i prostitutionen måste tillförsäkras ökad kunskap som inkluderar hbt-kompetens och normkritiskt tänkande, för att kunna möta olika personers behov av hjälp och stöd. Med hänvisning till våra kommentarer på utvärderingen vill vi betona vikten av ett socialt arbete som utgår ifrån personers egenupplevda erfarenheter och varierade behov. Som belysts så saknas i hög omfattning insatser som riktas mot gruppen hbt-personer i allmänhet. Vi vill särskilt lyfta fram män som säljer sex till män, hbt-ungdomar och transpersoner eftersom riktade insatser mot dessa målgrupper hitintills inte funnits.

För att kunna bedriva ett effektivt socialt arbete vore det olyckligt om det skapas en motsättning mellan skadereducering och nolltolerans. För att inte förvärra situationen för dem som befinner sig i prostitution måste även skadereducerande arbete med enskilda individer bedrivas. Vi vill speciellt lyfta fram behovet av hiv-preventiva insatser för män som har sex med män och MtF (man till kvinna)-transpersoner, eftersom vi uppmärksammat behovet bland dessa.

RFSL anser också att det vore positivt om möjligheterna att genom empowerment arbeta stärkande för gruppen personer som säljer sexuella tjänster kunde öka, genom att anslag fanns som organisationer som organiserar sexsäljare kunde söka.

7.2.2 Ett nationellt centrum mot prostitution och människohandel för sexuella ändamål bör inrättas.

RFSL tillstyrker förslaget om nationellt centrum för samordning och kunskapsinsamling inom området. Det är dock centralt att detta centrum inte är ideologiskt styrt. Eftersom prostitution och människohandel i flera avseenden är komplexa samhällsfenomen där uppfattningar inte sällan drivs utifrån olika ideologier, ser vi ett stort behov av evidensbaserad och vetenskapligt förankrad kunskapsproduktion. Det är av vikt att denna kunskap är förankrad i och produceras tillsammans med yrkesverksamma och aktörer inom området.

Ulrika Westerlund
Förbundsordförande RFSL

Suzann Larsdotter
Projektledare ”Åtgärd 33”

Jonas Jonsson
Projektmedarbetare ”Åtgärd 33”